

Eksempel fra den højtærede Udenrigsministers Side tror jeg, det vilde være rigtigt og klogt at følge for samtlige øvrige Ministeriers Vedkommende, men her vil man, som det fremgaar, holde sig til den hødvundne Ordning. Jeg tør paastaa, at det ikke tiltaler noget som helst Medlem af dette Ting, der er vist ikke et eneste Medlem af dette Ting, der med Haanden paa Hjertet vil forsikre, at han er Tilhænger af den hødvundne Ordning oppe i Ministerierne. Det er en Ordning, som ikke tilfredsstiller nogen, alle føle, at der er noget galt ved den, men for udenforstaaende, saa vel som maaske ogsaa for den højtærede Minister, er det vanskeligt, for ikke at sige umuligt, at gennemføre en anden Ordning. Her er maaske et Sted, hvor der kunde være Tale om med nogen Grund i alt Fald at gaa til Nedsættelse af en Kommission til at tage disse Forhold under Overvejelse og sørge for at gennemføre en Reorganisation deroppe, som jeg er sikker paa i saa høj Grad tiltrænges, en Reorganisation, som jeg erkender overstiger den enkelte Ministers Kræfter — han kan jo ogsaa tidt have Vanskelighed ved at faa den fornødne Tid til Raadighed for at tage sig af dette Forhold. Man nedsætter jo ellers Kommissioner om saa mange andre Forhold, og her tror jeg, at det vilde være paa sin Plads.

Jeg kan ikke erkende, at de Lønninger, man her foreslaar, ere de rette. Hvad de højere Embedsmænd angaar, har jeg ingen Indvendinger at gøre. Det forekommer mig, at med de Kvalifikationer, man kræver af de vedkommende, og med det store Personale, de have under sig, er der ikke noget at sige til de foreslaaede Lønninger. Derimod tilfredsstille de smaa Lønninger mig ikke, og jeg synes, man her i dette Forslag indrømmer, at jeg har Ret i mine Anker, at det er ikke, som det skal være, deroppe. Det Arbejde, der udføres deroppe, er ikke en Mands fulde Arbejde, thi saa kunde man ikke komme til Folk, der gaa ind som Assistenten i 25 Aars Alderen som juridiske Kandidater — det er jo den Fordring, man stiller til dem — og foreslaa en Løn fra 1,200 til 2,200 Kr., naar man for Aar tilbage har gennemført en Slutningsløn f. Eks. for Jernbaneassistenter af 2,400 og for Assistenten i Post- og Telegrafvæsenet af 2,600. Altsaa, naar man for disse Folk, til hvilke man stiller Fordring om større Kvalifikationer, foreslaar en betydelig mindre Løn, saa forekommer det mig, at

der deri ligger en Indrømmelse af, at disse Menneskers Tid er ikke særlig optagen deroppe. Jeg kunde med det samme nævne Skrivelserne og Budene deroppe. Det forekommer mig ogsaa, at naar man gaar til den Slags Lønningsreformer, burde Begyndelseslønnen i det mindste være 100 Kr. maanedlig for disse Folk. Jeg skal ikke opholde mig ved det, men af den højtærede Ordførers Udtalelse kunde det fremgaa, at jeg ikke ønskede at være med til at stille Forslag i Udvalget. Det er ganske naturligt, da jeg overhovedet ikke ønsker Forslaget fremmet under de nuværende Forhold, men det er ikke af den Grund, at jeg ikke ønsker Ændringer i selve Forholdet.

Saa vil man maaske sige, at der er adskillige af de der ansatte Folk, der have anden Virksomhed, og det er rigtigt. Af en Liste, som har været meddelt Udvalget, men ikke er bleven trykt i Betænkningen, fremgaar det, at der er ca. $\frac{1}{3}$, ja betydelig over $\frac{1}{3}$, af de ansatte, der har ret store Indtægter ved Siden af. Adskillige af dem have flere Embeder og Bestillinger, ja, der er endogsaa dem, der fungerer som Embedsmænd i mere end et Ministerium. Rent bortset fra, at det er tilfældigt, hvem der er den heldige, der kommer i Besiddelse af disse smaa Ben ved Siden af, forekommer det mig, at det ikke er den rette Maade at lønne disse Folk paa, og de, der ikke faa den Slags Stillinger ved Siden af, ere egentlig ret daarligt stillede; saadanne Folk, som jeg nævnte før, der komme ind i 27—28 Aars Alderen og ere juridiske Kandidater med 1ste Karakter, blive jo gamle, før de naa op til 2,200 Kr., medens de, hvis de vare ansatte i Post- og Jernbaneetaten, vilde komme betydeligt højere op. Det er en uanstændig Løn at byde disse Mennesker, der ikke kunne faa noget ved Siden af, idet man siger til dem: gaa ud i Livet, gaa paa Jagt, og se, om du kan være lige saa heldig som dine andre Kammerater at faa noget.

Ligesaa forekommer det os mærkeligt, naar det af disse Oplysninger fremgaar, at f. Eks. en Postekspedient med en Løn af 3,200 Kr. er ansat hos den højtærede Finansminister. Jeg maa tilstaa, at jeg altid har troet, at en i Postvæsenet ansat Mand havde sin Tid fuldt ud optagen, men nu viser det sig, at det er ikke Tilfældet, de kunne godt være Postekspedienter og samtidig sidde som Assistenten i Finansministeriet. Jeg er sikker paa, at denne Assistent har sin Tid optagen paa den Maade,